

23-01-

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας,
καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

† Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρός ἡμῶν
Διονυσίου τοῦ ἐν ΟΛΥΜΠΩ τῆς Θετταλίας ἀσκήσαντος

Ἦχος ♯ Πα ^{χ^Μ}π ^Π ^Θε ^Πος ^ΔΚυ ^Πρι ^Δος ^Πκαι ^Πε ^Πφα ^Πνεν
η ^Δμιν ^Πευ ^Πλο ^Πγη ^Πμε ^Πνος ^Πο ^Περ ^Πχο ^Πμε ^Πνος ^Πεν
ο ^Πνο ^Πμα ^Πτι ^ΠΚυ ^Πρι ^Που

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

^Ππ ^Π ^Θε ^Πος ^ΠΚυ ^Πρι ^Πος ^Πκαι ^Πε ^Πφα ^Πνεν ^Πη ^Πμιν
^Δευ ^Πλο ^Πγη ^Πμε ^Πνος ^Πο ^Περ ^Πχο ^Πμε ^Πνος ^Πεν ^Πο
νο ^Πμα ^Πτι ^ΠΚυ ^Πρι ^Που

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Ὀλύμπου οἰκήτωρ, Πιερίας ἀγλαΐσμα,
καὶ τῆς ἐπωνύμου Μονῆς σου ἱερὸν
περιτείχισμα, ἐδείχθης Διονύσιε σοφέ, βιώσας
ὥσπερ Ἀγγελος ἐν γῇ, καὶ παρέχεις τὴν ταχεϊάν
σου ἄρωγὴν, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· δόξα
τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ
θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ
πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Ὀλύμπου οἰκήτωρ Πιερίας
αγλαΐσμα καὶ τῆς ἐπωνύμου Μονῆς
σου ἱερὸν περιτείχισμα ἐδεί
χθης Διονύσιε σοφέ βιώσας ὥ
σπερ Ἄγγελος ἐν γῇ καὶ παρέχεις τὴν τα

23-01- ἍΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

χει αν σου α ρω γην ^Δ τοις ευ λα βως κραυ γα
 ζου σι ^π ^q δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι
 σχυν ^Δ δο ξα τω σε ε θαυ μα στω σαν τι ^Δ
 δο ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα
 σιν ι ι α α μα α τα ^π ^q

Δόξα... Ἔτερον.

Ἦχος πλ.α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσι καταλαμπόμενος, ἐκ
 τοῦ Ὀλύμπου ἐκλάμπεις ὥς ἑωσφόρος ἀστήρ,
 Διονύσιε σοφὲ Ἀγγέλων σύσκηνε· ἀγγελικῶς
 γὰρ τὴν ζωὴν, διελθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀξίως
 ἐθαυμαστώθης, καὶ τῷ Σωτῇρι πρεσβεύεις,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερον.

Ἦχος πλ.α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἦχος λη Πα—⁹!

^κ
^χ
⁹ **Α** ρε των ταις α κτι σι κα τα λα μπο με

^κ
^χ
⁹ νος εκ του Ο λυ μπου ε κλα μπεις ως ε ω

^{ν'}
^η σφο ο ρος α στηρ Δι ο νυ σι ε σο

^κ
⁹ φε Αγ γε λων συ σκη νε αγ γε λι κως

γαρ την ζω ην δι ελ θων ε πι της γης +

^κ
⁹ α ζι ι ως ε θαυ μαστω θης και τω

Σω τη ρι πρε σβευ εις ε λε η θη ναι

^κ
⁹ τας ψυ υ χα ας η η μων

23-01- ἉΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ^κ_κ ^κ_κ ^κ_κ ^κ_κ ^κ_κ
Χαι ρε Πυ λη Κυ ρι ου

η α δι ο δευ τος ^κ_κ χαι ρε τειχος και σκεπη

των προ στρε χον των εις σε ^κ_κ χαι ρε α χει μα

στε λι μην και α πει ρο γα με ^κ_κ η τε κου σα

εν σαρ κι τον Ποι η την σου και Θε ον ^κ_κ πρε

σβευ ου σα μη ελ λει πης ^κ_κ υ περ των α νυ

μνου ουν των και προ σκυ νου ουν των τον το

ο κο ον σου ου ου ου ^κ_κ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν. Κάθισμα.
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ...

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καθαρώτατον σκεῦος,
ἐδείχθης ἀληθῶς, διὰ βίου ὁσίου, θεόφρον
Διονύσιε, ἀσκητῶν σεμνολόγημα, ἣν ἰκέτευε,
διδόναι λύσιν πταισμάτων, τοῖς γεραίρουσι, τὴν
φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ μακαρίζουσι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τριάδος τῆς σεπτῆς, Θεοτόκε Παρθένε, τὸν
ἓνα ἐν σαρκί, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ῥυόμενον
τὸν ἄνθρωπον, τῆς ἀρᾶς τοῦ Προπάτορος, ἡμᾶς
ὑψωσας, πρὸς τὴν οὐράνιον δόξαν· ὅθεν
ἅπαντες, χαριστηρίους ὥδᾶς σου, προσάγομεν
Ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν. Κάθισμα.
Ἦχος γ'.
Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, ὥφθης δοχεῖον, Διονύσιε,
τῇ σῇ ἀσκήσει, καὶ Ὅσιων τῶν πάλαι ἰσότημος,
τῆς ἐγκρατείας τοῖς πόνοις νεκρώσας σου, τὸ
τῆς σαρκὸς ἐπαιρόμενον φρόνημα. Πάτερ Ὅσιε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Γάρξ γεγένηται ἐν τῇ γαστρὶ σου, ὁ Ὑπέρθεος, Λόγος ἀφράστως, καὶ τῶν βροτῶν τὴν οὐσίαν ἐθέωσεν· ὅθεν ὑμνοῦμεν τὸν ἄρρητον τόκον σου, δι' οὗ φθορᾶς καὶ θανάτου ἐρρύσθημεν, Κόρη Πάναγνε, καὶ χαῖρε ἀναβοῶμέν σοι, ἀνθρώπων σωτηρία καὶ ἀνάπλασις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνελθὼν ἐν Ὀλύμπῳ σωματικῶς, ὡς Μωσῆς ὁ θεόπτης ἐν τῷ Σινᾷ, τῷ γνόφῳ εἰσέδραμες, θεωρίας τῆς κρείττονος, καὶ ἤκουσας καὶ εἶδες, τὴν θείαν λαμπρότητα, μακαρισμοῦ τοῦ θείου σαφῶς ἀξιούμενος· ὅθεν καὶ θαυμάτων δεδεγμένος τὴν χάριν, παρέχεις τοῖς πάσχουσιν, σωτηρίαν καὶ ἴασιν, Διονύσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Εκ γαστρος σου ἀχράντου σωματωθεὶς, ὁ Θεὸς τῶν ἀπάντων δίχα τροπῆς, Παρθένε Πανάμωμε, Προφητῶν περιήχημα, διπλοῦς ἐκ σοῦ ἐτέχθη, Θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος, καὶ ἔσωσεν

τὸν κόσμον, ἄρᾱς τοῦ Προπάτορος. Ὅθεν
σωτηρίας σὲ εἰδότες αἰτίαν, τὸ μέγα μυστήριον,
τοῦ σοῦ τόκου δοξάζομεν, καὶ βοῶμεν σοι
Ἄχραντε. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
πρυσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ πολλὰ μεγαλεῖα
σου.

23-01- ἍΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὑμνου.

Ὑμνος ἑξήκοντος

ἄ
6 λ
B
Εκ νε ο τη το ος μου πολ λα α
πο λε μει με πα θη 6 λ αλλ αυ τος αν τι λα
βου και σω σον Σωτηρ μου 6 λ Δίς 6 λ
Οι 6 λ B μισουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου 6 λ ως χορτος γαρ πυ ρι ε
σε σθ εα πε ζη ραμ με νοι 6 λ Δίς
Ἄ 6 λ B ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι 6 λ
Π B
Ἄ 6 λ γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται 6 λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

23-01- ἍΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

Π Β
 ται τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε
 ρο κρυ φι ως
 Μ Β
 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 τον αι ω νων α μην
 Π Β
 Ἁ γι ω Πνευμα τι α να βλυ υ ζει τα
 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α
 πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον Ὦχος δ'

6
 Τι ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι
 ου ο θι να τος του Ο σι ου αυ του ου
 (δύς)

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον

23-01- ἉΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠῶ

Τὸ τρίτον. ⁶_λ
⁶_λ Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ
⁶_λ ρι ι ι ου ⁶_λ ζ'ό β' χορός: ⁶_λ ζ'
ο θά ανατος του Ο

σι ι ου αυ του ου ου ου ου ⁶_λ ου ου ου ου ⁶_λ

Καί ακολουθεῖ
ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

23-01- ἍΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

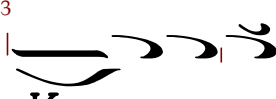
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός: ^{χ̣ N} ν ^ν ν
Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Ἄ μη ην

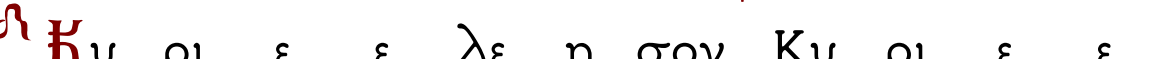
^{χ̣ Δ} ³ ³ ³ ³
Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον

³ (Δίς)
Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον
Ἄ ι νε σα τω πνο η πα σα

 ^{χ̣}
τον Κυ ρι ο ο̣ ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

^{χ̣ N} ^ν
Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
 ^{χ̣}
λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός: ν — — — — — ν
Ἀ καὶ τῷ Πνευματισοῦ Ἀ

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός: ν — — — — — ν
Ἀ Δοξα σοι Κυριε Δοξα σοι Ἀ

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Ταις του σου Οσι ου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κλημάτων

Και νυν και αι και εις τους αι ω

νας των αιωνων Α μην

Ταις της Θεο το ουκου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των ε

μων εγ κλημάτων

Ἦχος λ̣ Πα

Ἐλε η̣ σον με ο Θε ος κα̣ τα
 το με γα ε λε ος σου και κα̣ τα το
 πλη̣ θος των̣ οι̣ κτοιρ̣ μων σου ε̣ ζα̣ λειψον
 το̣ α νο̣ ο μη̣ μαα̣ α̣ α μου
 Ἦ̣ τον̣ της̣ α̣ σκη̣ σε̣ ως̣ δι̣ ι̣ αυ̣ λον̣
 α̣ νε̣ πι̣ στρο̣ φω̣ ω̣ ως̣ ο̣ ο̣ δε̣ ε̣ ευ̣ σας̣
 προς̣ πλα̣ α̣ το̣ς της̣ α̣ νω̣ βα̣ σι̣ ι̣ λει̣ ει̣ ει̣ ας̣
 ε̣ σκη̣ νω̣ ω̣ σας̣ ο̣ σι̣ ε̣ Πα̣ τερ̣ Δι̣ ο̣
 νυ̣ υ̣ υ̣ σι̣ ε̣ ε̣ ι̣ σα̣ γ̣ γε̣ ε̣ ε̣ λε̣
 και̣ του̣ ζυ̣ λου̣ της̣ ζω̣ ης̣ κα̣ α̣ τα̣ τρυ̣ υ̣ φων̣

23-01- ἍΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

και θε ε ε σει ει θε ου ου ου με ε ε
 ε νος της με γα λο πρε που ους δο ο ζης θε
 ω ρει εις τα α ας ε ε λα αμ ψεις μα
 κα ρι ος γε νο με ε ε νος Αλ λα α
 α απρε ε σβε ευ ε δε ε ο με ε θα
 Α α α γι ε σκο ο τους πα θων ρυ
 ε σθαι αι τους πι στως σε μα α κα ρι ι
 ι ζο ο ο ον τα α α α ας

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ α΄

Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμὸς

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ κόσμου κοσμήσασα, τὴν ἄκοσμίαν ὡς τέξασα, τὸν κόσμου κοσμήτορα, κόσμησον δέομαι, Θεοκόσμητε, τὴν ἄκοσμον ψυχὴν μου, εὐκόσμοις κοσμοῦσάν σε, ὕμνοις Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν Λόγον Πανάχραντε, τὸν τοῦ Πατρὸς σωματώσασα, ἡμᾶς ἡλευθέρωσας, ἐκ τῶν ἀλόγων παθῶν. Ὅθεν λόγοις σε, εὐλόγοις κατὰ χρέος, πάντες μεγαλύνομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅρος ἀλατόμητον, ὁ Δαννὴλ πρὶν τεθέαται, ἐξ οὗ λίθος Πάναγνε, ἄνευ χειρὸς ἐκτμηθεῖς, πᾶσαν ἡμβλυνε, τὴν ὀρωμένην στήλην, σὲ προδιεχάραττε, καὶ ὃν γεγέννηκας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναόν με Πανάχραντε, τῶν θεϊκῶν
ἐπιλάμψεων, σὺ μόνη ἀπέργασαι, ὡς ἂν δοξάζω
σε, τὴν δοξάσασαν, τὴν ἄδοξον οὐσίαν, ἡμῶν
τῶν ἐνδόξως σε, νῦν δοξαζόντων ἀγνή.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ α',
Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμωσον Κύριε, τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου, καὶ λόγον μοι δώρησαι, ὅπως ὑμνήσω Σωτήρ, Διονύσιον, τὸν θεῖον ἐν Ὁσίοις, καὶ μέλψω γηθόμενος, τούτου τὰ σκάμματα.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, ἀπὸ νεότητος Ὁσιε, θεόθεν κτησάμενος, πάντα κατέλιπες, νοῖ σῶφρονι, καὶ ἄρας τὸν σταυρόν σου, Χριστῷ Διονύσιε, κατηκολούθησας.

Στίχ. Ὁσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁσίων τὴν ἀσκησιν, ἐπιποθήσας προσέδραμες, θερμότητι πίστεως, εἰς τὰ Μετέωρα, καὶ ἡμφίεσαι τῶν Μοναχῶν τὸ σχῆμα, ἀγῶνας πρὸς πλείονας, προγυμναζόμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς πανυπέρτιμος, καὶ φωτοφόρον παλάτιον, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἐδείχθης Δέσποινα, τοῦτον τέξασα, ἀγνῶν σου ἐξ αἱμάτων, διὸ καὶ ἐργασαι, σκεῦος τῆς χάριτος.

Ἐπερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ α΄,

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀρματηλάτην Φαραώ...

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀμαρτιῶν μου καὶ παθῶν τὴν ζόφωσιν,
μακρὰν ἀπέλασον, μονογενὲς Λόγε, τῇ
παναλκεστάτῃ σου, δυνάμει καὶ καταύγασον,
τῆς ψυχῆς μου τὰς κόρας, ἀμαυρωθείσας τοῖς
πάθεσιν, ὅπως σοῦ αἰνέσω τὸν Ὅσιον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βεβηλωμένον με σαρκὸς τοῖς πάθεσιν,
ὕσώπῳ κάθαρον, σὼν πρεσβειῶν Πάτερ καὶ
τὴν τῶν αἰσθήσεων διπλὴν πεντάδα φώτισον
κληρουχίας τῆς ἄνω, συγκληρονόμον δεκνύων
με, καὶ τρυφῆς ἐνθέου συμμετόχον.

Δόξα...

Γῆθεν μετέστης πρὸς τρυφὴν ἀδάπανον, τὴν
γεηρὰν καὶ φθαρτὴν, ὑπεριδὼν δόξαν, καὶ τὰ
δικαιώματα, Χριστοῦ πληρώσας ἄριστα, καὶ
σαρκὸς τὰς ὀρέξεις, τῇ ἐγκρατεῖᾳ σβεσάμενος,
πάτερ Διονύσιε ὅσιε.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Τὸν ὑπεράγαθον Θεὸν τέξασα,
κεκαχωμένην αἰεί, τὴν ψυχὴν μου μόνη, ἀρεταῖς
ἀγάθων, ὥς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, Θεοτόκε
Παρθένε, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε, τὴν βροτῶν τὸ
γένος δοξάσασαν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Ὁ εἰρμὸς

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λυχνία ἐπτάφωτος Παρθέने, καὶ ῥάβδος ἡ πρὶν τοῦ Ἀαρών, σὲ προεδήλουν Ἀχραντε, ἡ μὲν ὡς τὰς τοῦ Πνεύματος, δυνάμεις περιφέρουσα, ἡ δὲ ὡς τέξασαν Κύριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ σὸς Παναμώμητε προπάτωρ, καὶ πάντες ἐρρύσθημεν φθορᾶς, τῷ ξένῳ καὶ ἀφράστῳ σου, τόκῳ Θεοχαρίτῳ· διὸ καὶ νῦν αἰτοῦμέν σε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γεδεὼν ὁ πόκος προεδήλου, καὶ βάτος ἡ ἀφλεκτος ἀγνή, ὁ μὲν ὡς δεξαμένην σε, ὄμβρον τὸν ἐπουράνιον· ἡ δὲ ὡς τῆς Θεότητος, τὸ πῦρ ἀφλέκτως ἐνέγκασαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὅρος σε κατάσκιον ἐκάλει, Παρθένε ὁ
θεῖος Ἀββακούμ ἐξ οὗ προῆλθεν Ἅγιος, ὁ τῶν
ἀγίων ἄπασαν, τὴν χερσωθεῖσαν πάθεισι, φύσιν
ἡμῶν καθαιρόμενος.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑφάψας πλειόνως τῆς ψυχῆς σου, τὸν πόθον σοφὲ πρὸς τὸν Χριστόν, ὥσπερ διψῶσα ἔλαφος, προσέδραμες ἐν Ἀθωνι, μειζόνων ἐφιέμενος, ἐπιτυχεῖν Διονύσιε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαρκός σου νεκρώσας τὰς ὁρέξεις, καὶ νοῦν λαμπρυνθεὶς θείῳ φωτί, ἱερωσύνης δέδεξαι, τὸ χρῖσμα καὶ ὡς ἄγγελος, Κυρίῳ ἱεράτευσας, ἐπὶ τῆς γῆς Διονύσιε.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχύϊ ῥωννύμενος τῇ θείᾳ, εἰς ἔρημον τόπον κατοικεῖς, νηστείαις καὶ δεήσεσιν, σχολάζων Διονύσιε, τοῖς πάλαι ἀμιλλώμενος, θείοις Πατράσι στεῖρότατα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος βαστάζεις, τὸν πάντων Δεσπότην καὶ Θεόν, σάρκα ἐκ σοῦ γενόμενον, ἀτρέπτως Ἀειπάρθενε, ᾧ πρέσβευε δοθῆναι μοι, πταισμάτων λύσιν καὶ σῶσαί με.

Ἐπερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ῥῥῥή γ', Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς...

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυναμωθεὶς ὁ Δανιήλ, τῇ τοῦ Θεοῦ πανοπλίᾳ, ἐξελθὼν τε ἀσινῆς ἐκ τοῦ λάκκου, ἐξωλόθρευσε δεινῶς, τοὺς τοῦτον κατακρίναντας, σὺ δὲ τῇ καρτερίᾳ, δαιμόνων στίφος διώλεσας.

Στίχ. Ὁ σιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τὴν ἄβυσσον τῆς σῆς, φιλανθρωπίας προσπίπτω, ἐξαιτούμενος κακῶν μου τὴν λύσιν, ἀλλ' ὥς μόνος συμπαθής, καὶ φύσει πολυέλεος, πρεσβείαις οἴκτειρόν με, Διονυσίου φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Ζῶσι φησὶν ὁ Σολομών, οἱ δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τῶν καμάτων ἀπολαύοντες γέρα· διὸ τούτων γεγονώς, μιμητῆς μακάριε, διάδημα τοῦ κάλλους, ἐκ τῆς χειρὸς Θεοῦ δέδεξαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὁ καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ τὴν σὴν μήτραν οἰκῆσας, οὐρανόν σε λογικὸν τοῖς ἀνθρώποις, ἀναδείκνυσιν αἰεί, τῶν οὐρανῶν ὑπέρτερον· διὸ μὴ παύσῃ τοῦτον, ὑπὲρ ἡμῶν εὐμενίζουσα.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ.α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν ἀσκήσει ἐμπρέψας σοφὲ ὡς ἄσαρκος, κατοικητήριον ὥφθης τῶν θεϊκῶν δωρεῶν, καὶ παρέχεις τοῖς πιστοῖς χάριν σωτήριον, Διονύσιε κλεινέ, τῶν Ἀγγέλων μιμητά, Ὀλύμπου καύχημα μέγα· ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβεύων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκ γαστροῦ σου προῆλθε σαρκὸς παχύτητι, ὁ Ὑπερούσιος Λόγος καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, καὶ ἀνήγαγεν ἡμᾶς ἐξ οὗ ὅθεν ὑμνοῦμεν σε Ἀγνή, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ πίστει σοι ἐκβοῶμεν· χαῖρε ἡμῶν προστασία, καὶ σωτηρία καὶ ἀντίληψις.

Κοντάχιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν Ὀλύμπῳ ἔλαμψας, ὡς φαινὸς ἐωσφόρος, τῇ ἀσκήσει Ὅσιε, καὶ ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσι· ὅθεν σε, ὁ Ζωοδότης Χριστὸς δοξάσας, χάριτας, διὰ σοῦ νέμει τοῖς ἐκβοῶσιν· χαίροις θείων δωρημάτων, σκεῦος πολύτιμον Διονύσιε.

Οἶκος

Εκ νεότητος Πάτερ ἀνέθηκας, σεαυτὸν ὀλικῶς τῷ Δεσπότη σου, καὶ τοῦ κόσμου λιπῶν τὰ σφαλλόμενα, πρὸς ἀγῶνας ἀσκήσεως ἔδραμες, ἀπαρνησάμενος σαυτὸν, ἐνθεωτάτῳ λογισμῷ, καὶ σώφρονι καρδίᾳ· καὶ ἐν πλείστοις τόποις τὴν ἀρετὴν ἐξασκήσας, καὶ Μάνδρας ἱερᾶς Θεῷ ἐγείρας, ἐπλήσθης τοῦ φωτὸς τῆς χάριτος, καθαγνίσας τὸν νοῦν τοῖς πόνοις· καὶ ἐν Ὀλύμπῳ τῷ περιβοήτῳ γεγονώς, πρὸς ὄρη αἰώνια, κατὰ Δαβίδ, ἀνυψώθης τῷ πνεύματι, καὶ τῇ Ἀγίῳ Τριάδι Μονὴν ἱερὰν ἐδομήσω, ἐν ἣ τῆς ἀσκητικῆς ζωῆς τύπος ὤφθης, καὶ διδάσκαλος πρὸς ἀρετὴν, τοῖς ἐν αὐτῇ ἀσκουμένοις καὶ βοῶσι· χαίροις θείων δωρημάτων, σκεῦος πολύτιμον Διονύσιε.

Συναξάριον.

Τῇ κγ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν, Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Θετταλίας ἀσκητικῶς διαλάμφαντος, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

Ἐν Ὀλύμπῳ ἔλαμψας ἀστήρ ὡς μέγας
Διονύσιε τῶν ἀσχητῶν ἀκρότης.
Εἰκάδι τρίτῃ Διονυσίῳ θυμὸν ἔνθεν ἦρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου. Ἀγκύρας, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Στίχοι

Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἱμάτων,
Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.
Εἰκάδι δ' ἐτμήθητε τρίτῃ, Ἀγαθάγγελε,
Κλήμη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχοι

Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τοῦ πόλου,
Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαῦσιμᾶ τοῦ Σύρου.

Στίχοι

Γλώσσαις λαλῶν πρὶν Μαῦσιμᾶς τῶν Σύρων,
Γλώσσαις, λαλεῖ νῦν, Ἀγγέλων πρὸς
Ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Στίχοι

Οἶχη χαμερποῦς καὶ χαμαιζήλου βίου,
Ὑψηλὲ πράξει καὶ λόγῳ Σαλαμάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες οἱ
ἐν τῷ Παρίῳ λάκκῳ ἐμβληθέντες τελειοῦνται.

Στίχοι

Ἐνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύο,
Θείου πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ
Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβάσῃαι τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος Γα

Ὡδὴ α'.
 Χερσοναβυσσο το κον πεδον η λι
 ος ε πε πο λευ σε πο τε ω σει τει χος γαρ
 ε πα γη ε κα τε ε ρω θεν υ δωρ λα
 ω πε ζο πον το πο ρου ουν τι και θε α ρε
 στω ως μελ πο ον τι Α σω μεν τω Κυ ρι ι ι
 ω εν δο ζως γαρ δε ε δο ο ζα σται
 Ὡδὴ γ'.
 Το στε ρε ω μα των ε πι σοι
 πε ε ποι θο ο ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την
 Εκ κλη σι αν ην ε κτη σω τω
 τι μι ι ω σου αι αι μα τι

Ὡδὴ δ'. ^Γ ^Μ ^Γ
 Ε κα α λυ ψεν ου ρα νους η
 α ρε τη σου Χρι στε ^Χ ^ῥ της κι βω του γαρ
 προ ελ θων του α γι α σμα τος σου της α α
^Π
 φ θο ρου Μη τρος ^Π ^ῥ εν τω να ω της δο ξης
^Κ ^Χ ^ῥ σου ω φ θη ης ως βρε φος ^Π ^Χ ^ῥ α γκα λο φο ο ρου με
^Ν ^Π ^ῥ ε νος και ε πλη ρω θη τα πα αν τα της
^Γ
 σης αι νε ε σε ως ^Γ ^ῥ
 Ὡδὴ ε'. ^Γ ^Ν ^Γ
 Ὡς ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι
 κως ^Χ ^ῥ εν θρο νω ε πηρ με νω Θε ον ^Χ ^ῥ υπ
^Π ^Π ^ῥ Α γ γε λων δο ξης δο ρυ φο ο ρου με ε νον ω τα
^Κ ^Χ ^ῥ α λας ε βο α ε γω προ γαρ ει δον σω μα

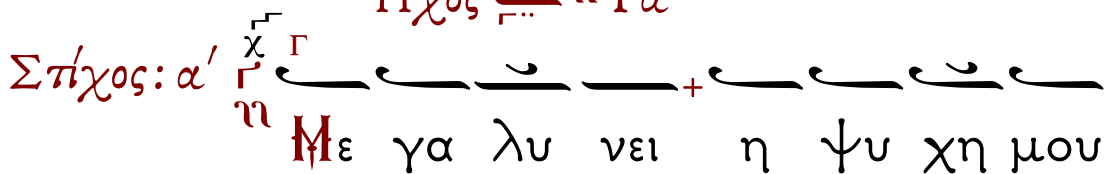
Π
 του με νον Θε ον ^κ φω τος α α νε σπε ρου ^χ και
 Γ
 ει ρη η νης δε σπο ο ζον τα ^Γ
 Ὡδὴ στ'. ^Π ^Γ ^π ^χ
^Γ ^π ^χ ^π ^χ
 Ε βο η σε ε ε σοι ι δω ων
 ο πρε ε ε σβυς ^Π τοις ο φθαλμοι οισ το σω ω τη
^Γ ^π ^χ ^π ^χ
 ρι ι ον ο λα οισ ε πε στη εκ Θε ου Χρι
^Γ ^π ^χ ^π ^χ
 στε συ υ Θε ος μου
 Ὡδὴ ζ'. ^Γ ^Γ ^π ^χ
^Γ ^π ^χ ^π ^χ
 Ε τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα
 Παι δας θε ο λο ο γη σα αν τας ^Π και Παρ θε νω α
^Π ^χ ^π ^χ ^π ^χ
 κη ρα τω ε νοι κη σαν τα Θε ον Λο ο γον
 υ μνου ου μεν ^π ευ σε βως με ε λω δου ου ουν
^Δ ^Γ ^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ
^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ ^π ^χ
 τες Ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε

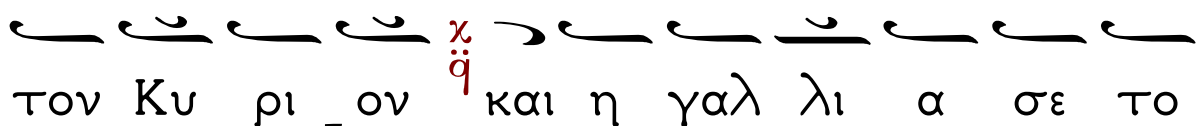
ρων ημων
 Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ
 νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον
 Ωδὴ η'. Α στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν
 τες οι θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α
 νι αι τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες
 θει ον υ μνο ον ε με ελ πον Ευ λο γει τε παν
 τα τα ερ γα τον Κυ ριον και υ πε ρυ ψου ου
 ται εις παν τας τους αι ω ω να α α ας

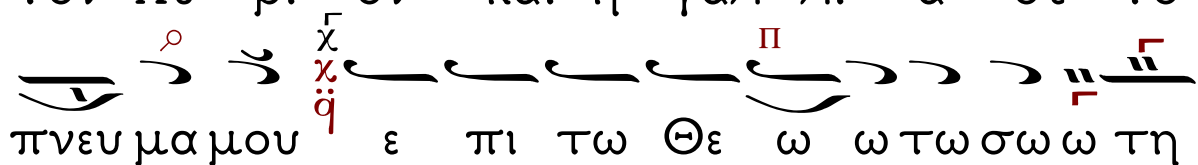
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα εἰς ἦχο γ'

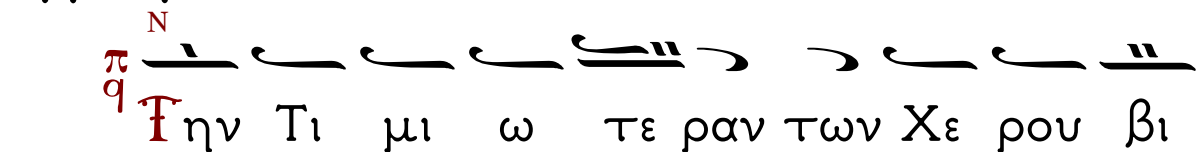
Ἦχος Γα

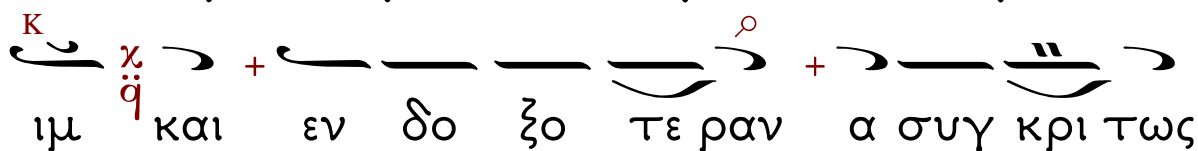
Στίχος: α' **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου

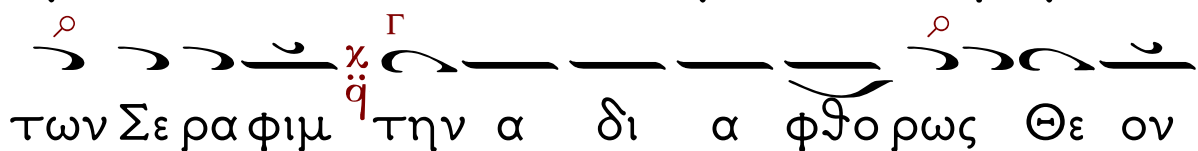
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

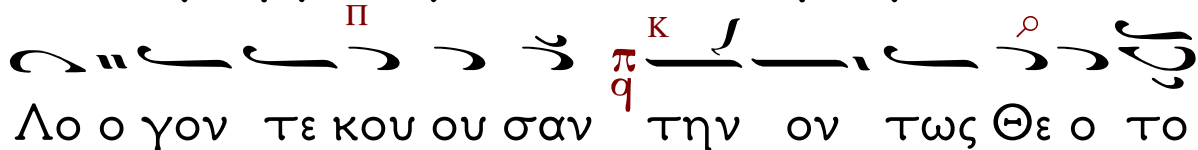
 πνευμα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω ω τη

 η ρι ι μου

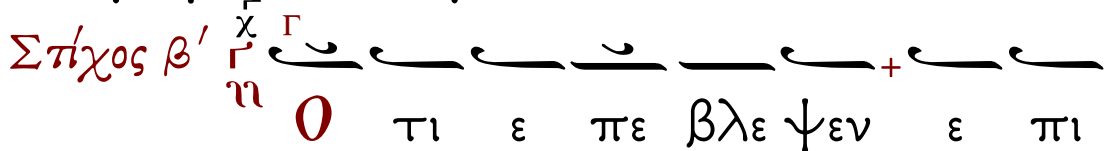
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

 ιμ και εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως

 των Σε ρα φιμ την α δι α φθ ο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο το

 κον σε μεγα λυ υ νο μεν

Στίχος β' **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου
 γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα α
 σαι αι γε ε νε αι αι

π^N_q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
κ^K ιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
ρ^R των Σε ρα φειμ γ^G την α δι α φθo ρως Θε
ον Λο ο γον τε κου ου σαν π^K_q την ον τως Θε ο
ρ^R το κον σε μεγα λυ υ νο μεν γ^G_n

Σπύχος γ' χ Γ
 α θ τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος και α γι ον
 το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

Ͱ ͱ Ͳ ͳ ʹ ͵ Ͷ ͷ
 βου ου με νοις αυ τον

π^N_q
την τιμιωτεραν των Χερουβι

καὶ ἐνδοξον τὴν αὐγὰν κριτικῶς

των Σε ρα φειμ την α δι α φθo ρως Θε

ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο

τοκον σε μεγαλυ νομεν

Σπίχος δ' χ Γ Γ ϵ ποι η σε κρα τος εν βρα

ρη φανους δι α νοι ακαρ δι ι ας αυ των

π^N_q
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

^κ ^χ ^γ ^π ^κ
 ιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
^ρ ^γ ^π ^κ ^ρ
 των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε
^π ^κ ^ρ ^π ^κ
 ον Λο ο γον τε κου ου σαν την ον τως Θε ο
^ρ ^γ ^ρ ^γ ^ρ
 το κον σε με γα λυ υ νο μεν

Στήχος ε' ^χ ^γ ^ρ ^π ^κ
 Κα θει λε δυ να στας α πο

^ρ ^χ ^γ ^π ^κ
 θρο νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας
^ρ ^χ ^γ ^π ^κ
 ε νε πλη σεν α α γα θων και πλου του ουν
^π ^κ ^ρ ^π ^κ
 τας ε ζα πε στει λε κε νους

^π ^κ ^ρ ^π ^κ
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

^κ ^χ ^γ ^π ^κ
 ιμ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
^ρ ^γ ^π ^κ ^ρ
 των Σε ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε

ον Λο ο γον τε κου ου σαν ^Π την ον τως Θε ο
 το κον σε με γα λυ υ νο μεν
 Σπύχος στ' ^Γ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ
 παι δος αυ του ^κ μνη σθη ναι ε ^κ λε ους κα
 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
 μων ^κ τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
 ε ως αι ω ω νος
^Ν Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^κ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φιμ ^Γ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου ου σαν ^Π την ον τως Θε ο το

κον σε μεγαλυ νομεν

Εἶτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' ὥδῃς.

Θε ο το κε η ηελπι ι ις πα
 αν των τω ων Χριστι ι α α νων σκε πε
 φρου ρει φυ υ λατ τε ε ε του ους ελ πι
 ι ζον τα ας ει εις Σε
 Εν νο ο μω σκια και γραμ μα τι τυ
 υπον κα τι ιδω με εν οι πι ιστοι παν αρ σεν
 το την μη τραν δι α νοι οι γο ον α γιον Θε
 ω δι ο πρω το ο το κον Λο ο γον Πα τρος
 α να αρχου Υι ον πρω το το κου με

23-01- ἉΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

νον Μη τρι^χ α πει ραν δρω με γα λυ νο
μεε ε εν^η

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς θεοφόρε, καὶ Μοναστῶν ὑπόδειγμα, καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, δι' ἐγκρατείας συντόνου, καθαρθεὶς τῶν προσύλων, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὰς ἐλλάμψεις ἐδέξω ὑπερφυῶς, δι' ὧν ζόφον λύεις παθῶν καὶ νόσων, παμμάκαρ Διονύσιε, συμπολίτα Ἀγγέλων.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων, ἀναλλοιώτως τέτοκας, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, ἔμεινας ὡς πρὸ τόκου· διό σὲ μακαρίζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ προστάτιν κόσμου καὶ μεσιτείαν, ἡμῶν πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα, ἐξ ἀγνῶν σου λαγόνων.

 δυ να α α α μεις α α αυ του ου
 M Π N

 σοι πρεπει υ υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε

 ω

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'
 καὶ ψάλλομεν Σπικηρὰ προσόμοια.
 Ὡχος πλ. δ'.
 Ὡ τοῦ παραδξου θαύματος.

 δ' N

 δ' N

 δ' N

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, τῶν γεηρῶν ἀγαθῶν,
 νουνεχῶς ἀρνησάμενος, ἅπασαν συνάφειαν,
 σεαυτὸν ὅλον δέδωκας, πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ
 Παντοκράτορος, καὶ κατ' ἀξίαν πολιτευσάμενος,
 σκεῦος πολύτιμον, καὶ δοχεῖον ἔμψυχον, τῶν
 δωρεῶν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὥφθης μακάριε.

^{ⲁⲓ}
^{ⲁⲓ} **Δ**₁ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
 γος ^ⲉ_ⲛ αι νει τε αυ τον ^ⲉ_ⲛ εν ψαλ τη ρι
 ω και κι θ̅α ρα ^ⲉ_ⲛ

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς,
 καὶ συντόνοις δεήσεσι, τῆς σαρκὸς ἐνέκρωσας,
 τὰ γεώδη φρονήματα, καὶ τῆς ἐνθέου ζωῆς
 ἐξήνεγκας, καρποὺς πλουσίους, πόνοις
 ἀσκήσεως· ὦ τῶν ἀγώνων σου! δο' ὦν
 καταβέβληκας, τὸν δυσμενῆ, καὶ καθάπερ
 ἄγγελος, ἐν γῇ βεβίωκας.

^{ⲁⲓ}
^{ⲁⲓ} **Δ**₁ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω ^ⲉ_ⲛ αι νει τε αυ τον ^ⲉ_ⲛ εν χορ
 δαι αις και ορ γ̅α νω ^ⲉ_ⲛ

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, ὀδηγηθεὶς ἐκ Θεοῦ,
 πρὸς τὸν Ὀλυμπον ἔδραμες, καὶ τὸν νοῦν σου
 ὕψωσας, ἐπὶ ὄρη αἰώνια, καὶ Μοναζόντων
 46

ἀλείπτῃς γέγονας, θαυμάτων βλύζων χάριν
ἀέναν· ὅθεν εὐφραίνεται, τοῖς σοῖς
προτερήμασι, ὡς ἀληθῶς, Θεσσαλία ἅπασα,
Χριστὸν δοξάζουσα.

Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λα γ μου Πα σα πνο η αι νε
σα α τω τον Κυ ριον

Πάτερ σοφὲ Διονύσιε, τὴν σὴν ἁγίαν Μονήν,
ἀσινῇ διαφύλαττε, πάσης περιστάσεως, ὡς
ποιμὴν αὐτῆς ἄγρυπνος, καὶ Πιερίᾳ, τῇ
προσκειμένη σοι, δίδου ἀπαύστως τὴν εὐλογίαν
σου· πάντων προστάτης γάρ, πέλεις καὶ
ἀντίληψις· διὸ τὴν σὴν, μνήμην ἐορτάζοντες,
ἀνευφημοῦμέν σε.

Δοξαστικόν τῶν Αἰνῶν

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη̣

Ἄ ο ζ α Πα α α τρι ι και Υι υι ω ω
 και α γι ι ωω Πνε ε ε ε ευ μα α α
 α α Πνε ευ μα τι
 Ἀ σκη τι κοις πα α λαι σμα α σι
 Την εν σοι εκ φη η η η να ας λα α
 α μπρο ο τη η η τα τα α α α νω
 πο θει ειν και ζη τειν η μας παι αι δε ε ευ
 εις Δι ο νυ υ υ υ υ υ υ σι ι
 Δι ο νυ υ σι ι ι ε ε Ο ο ο σι
 ι ι ι ε τη ι σαγ γε ε λω ω γαρ ζω

ω ω η η θ αυ μ ασ τ ω σ ε ' δ ο ο ζ α α α
 σ θ ή και θ αυ μ α α τ ω ν αυ τ ου ου ρ γ ο ο ς εν
 Α γ ι ι ω ω ω ω φ θ η ς Π νε ευ μ α α α
 τι Δ ι ο Ο λ υ υ μ π ο ς το με ε ε
 γ α α α ο ο ο ο ο ρ ο ς κ η ρ υ τ τ ει ει
 τ ου ς α γ ω ν α ς σ ου και Π ι ε ρ ι ι ι α ς
 η πε ρ ι ι ο ι ο ι ο ι κ ο ο ς Τ η ν θ ε ρ μ ο τ α τ η
 η ν σ ου α α ν τ ι ι λ η η η η ψ ι ν πα α
 σ ι γ α ρ πα α ρ ε ε χ ει ς τα π ρ ο ς σω τ η ρ ι
 ι ι ι ι αν αι αι αι τ η η η η η
 η η μα α α α τα αι τ ου ου με ε ν ο ς πα σ ι

23-01- ἍΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

Θε ο ο φο ο ο ρε ε πα ρα Χρι ιστου
 ου ου ου ου ου το θει ει ει ει ει ει
 ο ον ε ε ε ε ε λε ε ε ε ος
 και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ωνων αμην
 Δε ε σποι να προσ δε ζαι τας δε η η
 η σεις των δου λων σου και λυ τρωσαι η
 μας α πο πα α σης α να αγκης και θλι
 ι ψε ε ως

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Ἦχος λδ Νη

Δοξα α σοι τω δειξαντι το φως δοξα
 εν υ ψι ιστοις Θεω και επι γης
 ειρηνην εν ανθρωποις ευδοκια
 Υμνου ουμεν σε εulογουμεν σε
 προσκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευ
 χαριστουμεν σοι δια την μεγα
 λην σου δοξαν
 Κυριε Βασιλευ επουρανε Θε
 ε Πατερ παντοκρατορ Κυριε Υιε μο
 νογενης Ιησου Χριστε και Α

γι^ν ον Πνευ^νμα^α
^ν ^N ^α Κυ^αρι ε^α ο Θε^α ος ο α^α μνος του Θε^α ου
 ο Υι^α ος του Πα^α τρος ο αι^α αι ρων την α^α
 μαρ^α τι αν του κο^α ο σμου ^α ε λε η σον
 η^α μας ο αι^α αι ρων^α τας α^α μαρ^α τι ι^α ας του
 κο^α ο σμου^α
^ν ^N ^α Προ^α σδε ε^α ζαι την δε^α η σιν η^α μων^α ο κα^α
 θη^α με νος εν^α δε^α ζι^α α^α του Πα^α τρος^α και^α
 ε^α λε η σον η^α μας^α
^ν ^N ^α Ο^α τι συ^α ει^α μονος Α^α γιος Συ^α ει^α μονος
 Κυ^α ριος^α Ι^α η^α σους Χρι^α στος εις^α δο^α ο ζαν Θε^α

ου Πατρος αμην

ᲕᲗ

^N
 γ ς
 Ϻ ϫ ε καστηνη μεραν ευ λο γησω

σε καὶ νῦν ἐσωτό ο νόμα σου εἰς τὸν

αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι

ω ω νος

۷۸

^N
 γ +
 Κ α τ α ξ ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με

— ⲕⲉ ⲧⲉ ⲁⲛⲁⲙⲁⲣⲧⲉⲧⲱⲥ ⲫⲩⲗⲁϭⲓⲛⲁⲓ

η μας

८

^N
^γ

 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πατερων ημων και αι νετον και

δε δο ζα σμενον το ο νομαα σου εις τους

αι ω νασα μην ν

^N
ν Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας Δ κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι

σε ν

ν 6 λ x
Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα

x Δ (τρίς) ν
ζο ον με τα δι και ω μα τα σου

ν ^N
ν Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θη ση

μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ ι ι α σαι

την ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρ το ον

σοι ν

23-01- ἍΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ζο ον
με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι συ
ει ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τισου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
νω σκου σι σε
Ἅ γιος ο Θε ος Ἀ γιος Ι σχυ ρος
Ἀ γι ος α θά να το σε λε η σον η μας
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

καὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ
 ωνάς τω αἰ ω ω νωνά μιν
 Ἅγιος ἀθάνατος ἐλεήσων ἡμᾶς

Ἀσματικόν

Ἅγιος ὁ Θεεός
 Ἅγιος Ἰσχυυρός
 Ἅγιος ὁ Αθάα α α α
 να α α ατος ἐλεεεε εησοο
 ο ο ο ον η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Ὀλύμπου οἰκήτωρ, Πιερίας ἀγλάϊσμα,
καὶ τῆς ἐπωνύμου Μονῆς σου ἱερὸν
περιτείχισμα, ἐδείχθης Διονύσιε σοφέ, βιώσας
ὥσπερ Ἄγγελος ἐν γῇ, καὶ παρέχεις τὴν ταχεϊάν
σου ἄρωγὴν, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· δόξα
τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ
θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ
πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Του Ο λυμπου οι κητωρ Πι ε ρι ας
α γλα ι σμα και της ε πω νυ μου Μο νης
σου ι ε ρον πε ρι τει χισμα ε δει
χθης Δι ο νυ σι ε σο φε βι ω σας ω
σπερ Α γ γε λος εν γη και πα ρε χεις την τα

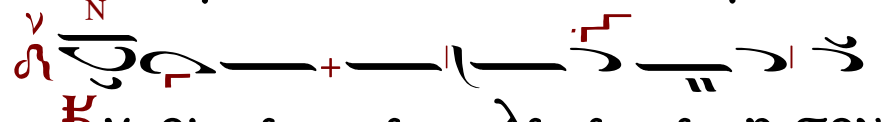
χει αν σου α ρω γην ^Δ τοις ευ λα βως κραυ γα
 ζου ^πσι ^q δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι
 σχυν ^Δ δο ξα τω σε ε θαυ μα στω σαν τι ^Δ
 δο ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα
 σιν ι ι α α μαα τα α α α ^π ^q

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

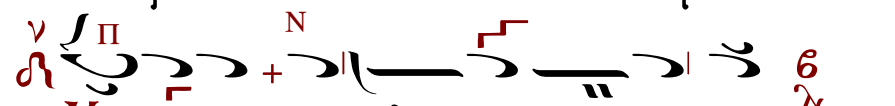
Ἦχος λ̣ α̣ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

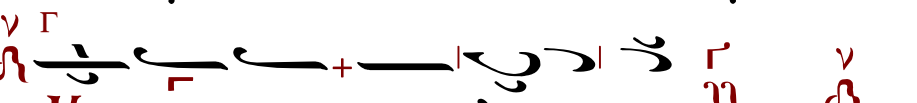
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

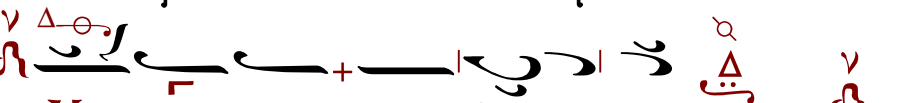
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^ν ^Δ
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5. ^ν ^N ^ν ^π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. ^ν ^N ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

7. ^ν ^Γ ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. ^ν ^Δ ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10. ^ν ^N ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. ^ν ^N ^ν
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. ^ν ^N ^ν
 Γοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

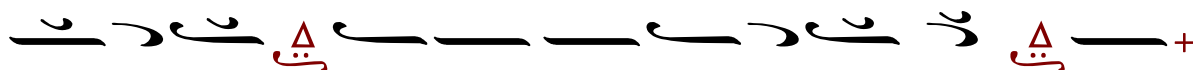

Ἄ μη η̣ ην

Σπ̣χ. α'

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η̣ μας

Σπ̣χ. β'

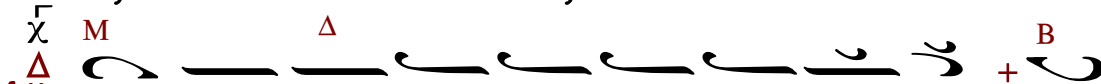
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα

σας τας αν τα πο δο σεις αυ του

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπ'χ. γ' Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

Βασι λει α αυτου παντωνδε σποζει

Ταισ πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Σπ'χ. δ' Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυτου εν πα ντι τοπω

τα τα ερ γα αυτου εν πα ντι τοπω

τηςδε σπο τει ας αυτου

Ταισ πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

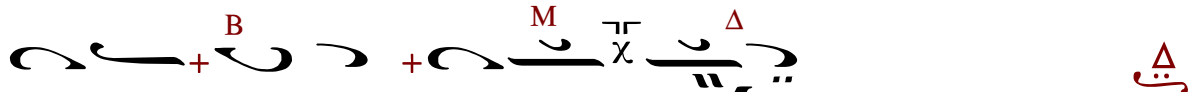
τερ σωσον ημας

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γ^Δ ζ'

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκίου

Β Δ

Σωτήρ σῶσον ἡμᾶς

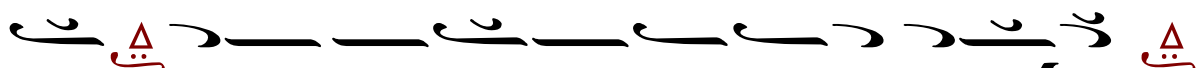
Ἀντίφωνον β'.

Γ^Δ Δ

Ἄμην

Σπ^Δχ. α'

Ἄνι νειψυχήμετον Κυρι

 Δ

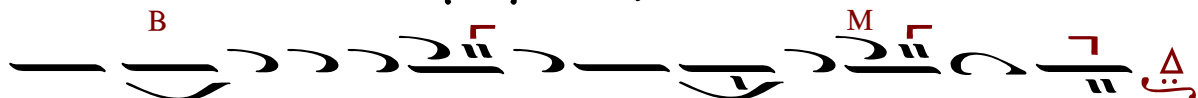
ον αἰνεσω Κυριον ἐν τηζωῇ μου

 Δ

ψαλλω τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπαρχω

 Δ

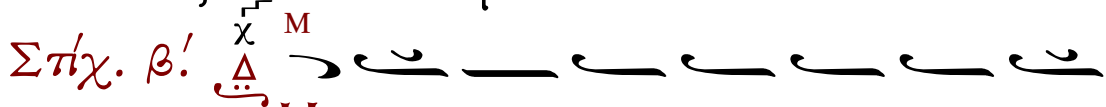
Σωσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ο ἐν

Β Δ

Ἄγγελοις θάυμαστοις

 Δ

ψαλλοντάς σε ἀλλήλου ἰα

Σπ^Δχ. β'

Μακάριος ο Θεός

Ι α κω β βο η θος αυ του η ελ πεις
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι αλ λη λου ι α
 Σπ̣χ. γ. Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις
 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Σπχ. δ' βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουι α

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

και νυν και αι αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αι ωνων αμην

23-01- ἍΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠΩ

^M
^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
^{ζ'}
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
^Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σ ε
^M
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ
 ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη σας
^{χ' ν}
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
^Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
^{χ' ν}
 γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ' . ᾠχος α'

Στίχος. ^{χ π} _{π q}
 Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ

 ρι ου ο θα να τος του ο σι ου αυ

 του

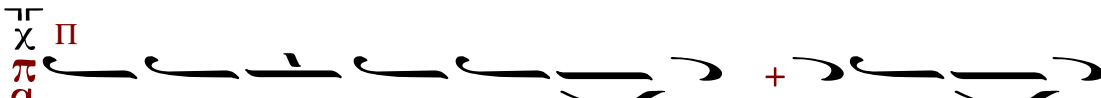
Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Ὀλύμπου οἰκήτωρ, Πιερίας ἀγλάϊσμα, καὶ τῆς ἐπωνύμου Μονῆς σου ἱερὸν περιτείχισμα, ἐδείχθης Διονύσιε σοφέ, βιώσας ὥσπερ Ἄγγελος ἐν γῇ, καὶ παρέχεις τὴν ταχεϊάν σου ἄρωγὴν, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

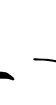
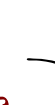
^{χ π} _{π q}
 Του Ο λυμπου οι κη τωρ Πι ε ρι ας

 α γλα ι σμα και της ε πω νυ μου Μο νης

σου ⁺ ι ε ρον πε ρι τει χισμα ^π ε δει
 χθης Δι ο νυ σι ε σο φε ^Δ βι ω σας ω
 σπερ Αγ γε λος εν γη ^π και πα ρε χεις την τα
 χει αν σου α ρω γην ^Δ τοις ευ λα βως κραυ γα
 ζου σι ^π δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ⁺ ι
 σχυν ^Δ δο ξα τω σε ε θαυ μα στω σαν τι ^Δ
 δο ξα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα
 σιν ⁺ ι ι α α μαα τα α α α ^π

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 ^Μ
 Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^Β   ^Μ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω

 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν α γι οis
^Μ
 θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι α λ λ η λ ο υ ο υ

ι α

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοῦ Ὀλύμπου οἰκήτωρ, Πιερίας ἀγλάϊσμα,
καὶ τῆς ἐπωνύμου Μονῆς σου ἱερὸν
περιτείχισμα, ἐδείχθης Διονύσιε σοφέ, βιώσας
ὥσπερ Ἄγγελος ἐν γῇ, καὶ παρέχεις τὴν ταχεϊάν
σου ἄρωγὴν, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· δόξα
τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ
θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ
πᾶσιν ἰάματα.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ᾠχος ἁ Πα

Του Ο λυμπου οι κητωρ Πι ε ρι ας
α γλα ι σμα και της ε πω νυ μου Μο νης
σου ι ε ρον πε ρι τει χισμα ε δει
χθης Δι ο νυ σι ε σο φε βι ω σας ω
σπερ Αγ γε λος εν γη και πα ρε χεις την τα

χει αν σου α ρω γην ^Δ τοις ευ λα βως κραυ γα
 ζου σι ^π ^q δο ο ζα τω δε δω κο τι σοι ι
 σχυν ^Δ δο ζα τω σε ε θαυ μα στω σαν τι ^Δ
 δο ζα τω ε νερ γουν τι δι α σου πα
 σιν ι ι α α μα α τα ^π ^q

Ἑτερον.

Ἦχος πλ.α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσι καταλαμπόμενος, ἐκ
 τοῦ Ὀλύμπου ἐκλάμπεις ὥς ἑωσφόρος ἀστήρ,
 Διονύσιε σοφὲ Ἀγγέλων σύσκηνε· ἀγγελικῶς
 γὰρ τὴν ζωὴν, διελθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀξίως
 ἐθαυμαστώθης, καὶ τῷ Σωτῇρι πρεσβεύεις,
 ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐτερον.

Ἦχος πλ.α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἦχος λ' Πα—

Ἄ ρε των ταις α κτι σι κα τα λα μπο με
 νος εκ του Ο λυ μπου ε κλα μπεις ως ε ω
 σφο ο ρος α στηρ Δι ο νυ σι ε σο
 φε Αγ γε λων συ σκη νε αγ γε λι κως
 γαρ την ζω ην δι ελ θων ε πι της γης
 α ζι ι ως ε θαυ μαστω θης και τω
 Σω τη ρι πρε σβευ εις ε λε η θη ναι
 τας ψυ υ χα ας η η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

**ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ.**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν
ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέν ἡμῖν;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **13:17-21**

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν
καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ
χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες·
ἀλυσιτελεῆς γὰρ τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν·
πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν
πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι.
Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα
τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς
εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα
τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης
αἰωνίου», τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι
ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ
θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον
ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων;

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

λαβομεν Πνευμα επουραανιον ευρο

μεν πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον

Τριὰς προσκυνοῦσιν οὐνοὺν τεσ

αυτῇ

γὰρ ἡ ἡμᾶς ἐσωσε

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δι

Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφῆσιν

ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰ

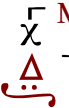
ωνωνιον

Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἵη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

 ^M
 Ἀ μ η ν ^Δ
 Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νο ^B α πο του νυν και ε
 (Δίς)

ως του αι ω νος

 ^χ
 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

 ^χ
 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη ^χ η η

23-01- ἍΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΟΛΥΜΠῳ

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Τὸν Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
Δε ε σπο τα α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.